

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/55/EY,
annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002,
vihannesten siementen pitämisestä kaupan

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

on kuullut talous- ja sosialikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vihannesten siementen pitämisestä kaupan 29 päivänä syyskuuta 1970 annettua neuvoston direktiiviä 70/458/ETY ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽³⁾. Sen vuoksi mainittu direktiivi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.
- (2) Vihannesten siementen tuotannolla on tärkeä asema yhteisön maataloudessa.
- (3) Vihannesten viljelyssä tyydyttävät tulokset riippuvat paljon sopivien siementen käytöstä.
- (4) Yhteisössä saavutetaan vihannesten viljelyssä parempi tuottavuus, jos jäsenvaltiot soveltavat yhdenmukaisia ja mahdollisimman tiukkoja sääntöjä niiden lajikkeiden valikoinnissa, jotka hyväksytään pidettäväksi kaupan.
- (5) On tarpeellista laatia vihanneslajien yleinen lajikeluettelo. Tämä luettelo voidaan laatia ainoastaan kansallisten luetteloiden perusteella.
- (6) Sen vuoksi jokaisen jäsenvaltion olisi laadittava yksi tai useampia kansallisia luetteloita niistä lajikkeista, jotka on hyväksytty varmennettaviksi, tarkastettaviksi ja pidettäväksi kaupan niiden alueella.
- (7) Nämä luettelot on laadittava yhdenmukaisten sääntöjen mukaisesti, jotta hyväksytyt lajikkeet olisivat erotettavia, pysyviä ja riittävän yhtenäisiä.
- (8) Tiettyt lajikkeiden kansallista hyväksymistä koskevat säännökset olisi mukautettava voimassa oleviin kansainvälisiin sääntöihin.
- (9) Lajikkeen hyväksymiseksi suoritettavia tarkastuksia varten on vahvistettava huomattava määrä yhdenmukaisia perusteita ja vähimmäisedellytyksiä.
- (10) Lajikkeen hyväksymisen voimassaoloaikaan, hyväksymisen epäämisen perusteisiin ja lajikkeen ylläpitoon liittyvät säännökset on yhdenmukaistettava ja jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava toisilleen lajikkeiden hyväksymisistä ja niille annettujen hyväksymisten peruuttamisista.
- (11) On suotavaa laatia lajikenimien sopivuutta ja jäsenvaltioiden välistä tietojenvaihtoa koskevat säännöt.
- (12) Lajikkeiden yleisessä luettelossa mainittujen lajikkeiden siementen kaupan pitämistä yhteisössä ei saa rajoittaa lajikkeeseen liittyvästä syystä.
- (13) Jäsenvaltioiden olisi voitava esittää lajiketta koskevia huomautuksia.
- (14) Komission olisi varmistettava hyväksytyjen lajikkeiden yleisen luettelon julkaiseminen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C-sarjassa.
- (15) Olisi säädettävä kolmansissa maissa suoritettujen lajikkeiden tutkimusten ja tarkastusten vastaavuuden tunnustamisesta.
- (16) Tieteellinen ja tekninen kehitys on tehnyt nyttemmin mahdolliseksi käyttää jalostuksessa geneettistä muuntelua. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on päätettäessä geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellista levittämisestä ympäristöön 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/220/ETY ⁽⁴⁾ tarkoitettulla tavalla geneettisesti muunnettujen lajikkeiden hyväksymisestä otettava huomioon kaikki riskit, jotka liittyvät niiden tarkoitukselliseen vapauttamiseen ympäristöön. Lisäksi olisi vahvistettava edellytykset, joiden mukaisesti nämä geneettisesti muunnetut lajikkeet hyväksytään.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 9. huhtikuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 225, 12.10.1970, s. 7, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/96/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 27).

⁽³⁾ Ks. liitteessä VI oleva A osa.

⁽⁴⁾ EYVL L 117, 8.5.1990, s. 15, direktiivi on kumottu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/18/EY (EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1).

- (17) Uuselintarvikkeiden ja uusien elintarvikeainesosien kaupan pitämistä säännellään yhteisön tasolla uuselintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 258/97⁽¹⁾. Sen vuoksi on asianmukaista, että jäsenvaltiot ottavat huomioon kaikki elintarvikkeista aiheutuvat terveysriskit, kun ne päättävät lajikkeiden hyväksymisestä. Lisäksi olisi luotava edellytykset, joiden mukaisesti nämä lajikkeet hyväksytään.
- (18) Tieteen ja tekniikan kehitys huomioon ottaen olisi laadittava kemiallisesti käsiteltyjen siementen ja lisäaineiston hyväksymistä koskevat säännöt.
- (19) Vihannesten siemeniä saa yleensä pitää kaupan ainoastaan, jos ne on varmentamissääntöjen mukaisesti virallisesti tarkastettu ja varmennettu perussiemeniä tai varmennetuksi siemeniksi. Tietyissä erityisissä olosuhteissa on oltava mahdollista pitää kaupan perussiemeniä, aikaisemmasta sukupolvesta peräisin olevia jalostettuja siemeniä ja raakasiemeniä.
- (20) Tiettyjen vihanneslajien osalta on mahdotonta pitää kaupan ainoastaan varmennettuja siemeniä. Sen vuoksi olisi hyväksyttävä sellaisten tarkastettujen, lajikkeeltaan tunnistettavien ja puhtaiden vakiosiemementen pitäminen kaupan, joiden mainitut ominaisuudet on tarkastettu ainoastaan yhdessä virallisessa pistokokein pellolla tehdyssä jälkitarkastuksessa.
- (21) Vihannesten siementen laadun parantamiseksi yhteisössä on säädettävä erityisistä vähimmäispuhtauteen ja itävyyteen liittyvistä edellytyksistä.
- (22) Siementen tunnistettavuuden varmistamiseksi on laadittava yhteisön säännöt pakkauksista, näytteenotosta, sulkemisesta ja merkinnöistä. Olisi säädettävä myös varmennettujen siementen virallisista ennakkotarkastuksista ja vahvistettava vakiosiemeniä ja varmennettuja siemeniä pienpakkauksissa kaupan pitävän vastuuhenkilön velvoitteet.
- (23) Olisi laadittava säännöt kemiallisesti käsiteltyjen sekä luonnonmukaiseen viljelyyn soveltuvien siementen pitämiselle kaupan sekä sellaiset säännöt niiden kasvien geenivarojen säilyttämiselle, joiden avulla voidaan turvata geneettisen köyhtymisen uhkaamien lajikkeiden säilyminen kasvupaikoilla (*in situ*).
- (24) Poikkeusten on oltava sallittuja tietyissä olosuhteissa, tämän kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen 14 artiklan soveltamista. Näitä poikkeuksia noudattavien jäsenvaltioiden on annettava toisilleen vastavuoroista hallinnollista apua tarkastusten osalta.
- (25) Jäsenvaltioiden on säädettävä tarkoituksenmukaisista tarkastusta koskevista säännöistä taatakseen, että sinä aikana, jona siemeniä pidetään kaupan, noudatetaan sekä siementen laatua koskevia edellytyksiä että niiden tunnistettavuuden varmentavia säännöksiä.
- (26) Rajoittamatta perustamissopimuksen 30 artiklan soveltamista näitä edellytyksiä täyttäviä siemeniä eivät koske muut kuin yhteisön säännöissä säädettyt rajoitukset kaupan pitämisestä.
- (27) On tarpeen tietyin edellytyksin varmentaa jäsenvaltiossa varmennetuista perussiemeneistä toisessa maassa lisätyt siemenet ja kyseisessä jäsenvaltiossa lisätyt siemenet.
- (28) Olisi säädettävä, että kolmansissa maissa korjattuja vihannesten siemeniä saa pitää kaupan yhteisössä ainoastaan, jos niille annetaan samat takeet kuin yhteisössä virallisesti varmennetuille tai yhteisön sääntöjen mukaisille vakiosiemeneinä kaupan pidettävillä siemenillä.
- (29) Jos eri luokkiin kuuluvien varmennettujen siementen tai vakiosiemementen hankinnassa on vaikeuksia, olisi väliaikaisesti hyväksyttävä sellaisten luokkien siemeniä, joihin sovelletaan väljempää vaatimuksia, sekä sellaisten lajikkeiden siemeniä, jotka eivät ole yleisessä lajikeluettelossa eivätkä kansallisessa lajikeluettelossa.
- (30) Jäsenvaltioiden teknisten varmentamis- ja tarkastusmenetelmien yhdenmukaistamiseksi ja jotta olisi mahdollista verrata yhteisössä varmennettuja siemeniä kolmansista maista lähtöisin oleviin siemeniin, jäsenvaltioihin on suotavaa perustaa yhteisön vertailukokeita, jotta tiettyjen "perussiemementen" luokkaan kuuluvien lajikkeiden siemenille sekä "varmennettujen siementen" ja "vakiosiemementen" luokkaan kuuluville siemenille voidaan suorittaa vuosittainen jälkitarkastus.
- (31) Yhteisön sääntöjä ei tulisi soveltaa sellaisiin siemeniin, jotka on todistettavasti tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.
- (32) Tämän direktiivin soveltamisalaan olisi kuuluttava myös tiettyjä lajeja, jotka voivat olla paitsi vihanneksia myös rehuksveja tai öljykasveja. Jos jonkin jäsenvaltion alueella ei tavallisesti kuitenkaan tuoteta tai pidetä kaupan tiettyjen lajien siemeniä, tälle jäsenvaltiolle olisi säädettävä mahdollisuus vapautua velvollisuudesta soveltaa direktiivin säännöksiä kyseisiin lajeihin.

⁽¹⁾ EYVL L 43, 14.2.1997, s. 1.

- (33) On suotavaa järjestää määräaikaisia kokeita, joiden tarkoituksena on löytää aiempaa parempia vaihtoehtoja tiettyjen tämän direktiivin säännösten korvaamiseksi.
- (34) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (35) Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa niiden on saatettava kansallisen lainsäädäntönsä osaksi liitteessä VI olevassa B osassa mainitut direktiivit,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan vihannesten siementen tuotantoon kaupan pitämistä varten ja kaupan pitämiseen yhteisössä.

Tätä direktiiviä ei sovelleta sellaisiin vihannesten siemeniin, jotka on todistettavasti tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'Kaupan pitämisellä': siementen myyntiä, pitämistä myyntitarkoituksessa, tarjoamista myyntiin sekä siementen kaikenlaista luovuttamista, toimittamista tai siirtoa kolmansille vastiketta vastaan tai vastikkeetta kaupallisessa hyödyntämistarkoituksessa.

Kaupan pitämiseksi ei katsota siementen kauppaa, jonka tarkoituksena ei ole lajikkeen kaupallinen hyödyntäminen, kuten seuraavia toimia:

- siementen toimittamista virallisille koe- ja tarkastuslaitoksille,
- siementen toimittamista palvelujen tarjoajille käsiteltäväksi tai pakattavaksi edellyttäen, että oikeus toimitettuun siemeneen ei siirry palvelujen tarjoajalle.

Kaupan pitämiseksi ei katsota siementen toimittamista tiettyissä olosuhteissa palvelujen tarjoajille teolliseen käyttöön tarkoitettujen tiettyjen maatalouden raaka-aineiden tuottamiseksi tai siementen lisäämiseksi tähän tarkoitukseen edellyttäen, että oikeus täten toimitettuihin siemeniin ja saatuu satoon ei siirry palvelujen tarjoajalle. Siementen toimittajan on annettava varmentavalle viranomaiselle jäljennös palvelujen tarjoajan kanssa tehdyn sopimuksen asiaankuuluvista osista ja sopimukseen on sisällyttävä toimitettujen siementen täyttämät voimassa olevat standardit ja edellytykset.

Tämän säännöksen soveltamisen edellytykset vahvistetaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

- b) 'Vihanneksilla': maatalous- tai puutarhatuotannon seuraavia kasvilajeja lukuun ottamatta koristekäyttöä:

<i>Allium cepa</i> L.	Sipuli
<i>Allium porrum</i> L.	Purjo
<i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm.	Maustekirveli
<i>Apium graveolens</i> L.	Selleri
<i>Asparagus officinalis</i> L.	Parsa
<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>vulgaris</i>	Lehtimangoldi
<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>conditiva</i> Alef.	Punajuurikas
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC) Alef. var. <i>sabellica</i> L.	Lehtikaali
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>botrytis</i> L.	Kukkakaali
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>cymosa</i> Duch.	Parsakaali
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>oleracea</i> var. <i>gemmifera</i> DC.	Ruusukaali
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>sabauda</i> L.	Kurttikaali (savoiijinkaali)
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>alba</i> DC.	Keräkaali
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>rubra</i> DC.	Punakaali
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>gongolides</i> L.	Kyssäkaali
<i>Brassica pekinensis</i> (Lour.) Rupr.	Kiinankaali
<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>rapa</i>	(Kevät, syys) nauris
<i>Capsicum annuum</i> L.	Ruokapaprika
<i>Cichorium endivia</i> L.	(Kähärä, silo) endiivi
<i>Cichorium intybus</i> L. (partim)	Witloof-sikuri (salaattisikuri), isolehtisikuri (italiansikuri), teolisuussikuri
<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	Vesimeloni
<i>Cucumis melo</i> L.	Meloni
<i>Cucumis sativus</i> L.	Kurkku
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	Jättikurpitsa
<i>Cucurbita pepo</i> L.	Kurpitsa
<i>Cynara cardunculus</i> L.	Artisokka
<i>Daucus carota</i> L.	Porkkana
<i>Foeniculum vulgare</i> Miller	Fenkolit
<i>Lactuca sativa</i> L.	Salaatti
<i>Lycopersicon lycopersicum</i> (L.) Karsten ex Farw.	Tomaatti
<i>Petroselinum crispum</i> (Miller) Nyman ex A. W. Hill	Persilja
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	Ruusupapu
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Tarhapapu
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	Herne, paitsi peltokerne
<i>Raphanus sativus</i> L.	Retikka ja retiisi
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	Mustajuuri
<i>Solanum melongena</i> L.	Munakoiso
<i>Spinacia oleracea</i> L.	Pinaatti
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	Vuonankaali
<i>Vicia faba</i> L. (partim)	Härkäpapu

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- c) 'Perussiemenillä': siemeniä,
- i) jotka on tuotettu lajikkeen haltijan tai jalostajan vastuulla lajikkeen ylläpitosääntöjen mukaan;
 - ii) jotka on tarkoitettu "varmennettujen siementen" luokkaan kuuluvien siementen tuotantoon;
 - iii) jotka täyttävät liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset, jollei 22 artiklan säännöksistä muuta johdu; ja
 - iv) joiden osalta virallisessa tarkastuksessa on todettu, että edellä tarkoitettut edellytykset on täytetty.
- d) 'Varmennetuilla siemenillä': siemeniä,
- i) jotka polveutuvat suoraan perussiemenistä, tai jalostajan pyynnöstä perussiemeniä yhtä sukupolvea aikaisemmista siemenistä, jotka voivat täyttää tai ovat täyttäneet virallisessa tarkastuksessa perussiemenille liitteissä I ja II vahvistetut edellytykset;
 - ii) jotka on tarkoitettu ennen kaikkea vihannesten tuotantoon;
 - iii) jotka täyttävät varmennetuille siemenille liitteissä I ja II vahvistetut edellytykset, jollei 22 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan säännöksistä muuta johdu;
 - iv) joista on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitettut edellytykset on täytetty; ja
 - v) joille on tehty pistokokein lajikkeen tunnistettavuutta ja puhtautta koskeva virallinen jälkitarkastus.
- e) 'Vakiosiemennillä': siemeniä,
- i) jotka ovat lajikkeeltaan riittävän tunnistettavia ja puhtaita;
 - ii) jotka on ennen muuta tarkoitettu vihannesten tuotantoon;
 - iii) jotka täyttävät liitteen II edellytykset; ja
 - iv) joille on tehty pistokokein lajikkeen tunnistettavuutta ja puhtautta koskeva virallinen jälkitarkastus.
- f) 'Virallisilla toimenpiteillä': toimenpiteitä, joita toteuttavat:
- i) jonkin valtion viranomaiset, tai
 - ii) jonkin valtion valvonnassa toimivat julkisoikeudelliset tai yksityisoikeudelliset oikeushenkilöt, tai
 - iii) valantehneet luonnolliset henkilöt sellaisten lisätehtävien osalta, jotka myös kuuluvat valtion valvontaan, sillä edellytyksellä, että ii ja iii alakohdassa tarkoitettut henkilöt eivät saa henkilökohtaista etua kyseisistä toimenpiteistä.
- g) 'EY-pienpakkauksilla': pakkauksia, joiden sisältämien siementen nettopaino on enintään:
- i) 5 kg palkokasveilla;
 - ii) 500 g sipuleilla, maustekirvelillä, parsalla, lehtimangoldilla, punajuurikkaalla, kevätnauriilla, syysnauriilla, vesimelonilla, jättikurpitsalla, kurpitsalla, porkkanalla, retiisillä ja retikalla, mustajuurella, pinaatilla sekä vuonankaalilla;
 - iii) 100 g kaikilla muilla vihanneslajeilla.
2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun lajiluetteloon tehtävät muutokset hyväksytään 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti.
3. Lajikkeiden eri tyypit, mukaan lukien ainesosat, voidaan eritellä ja määritellä noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä.
- 3 artikla*
1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että vihannesten siemeniä voidaan varmentaa, tarkastaa vakiosiemenninä ja pitää kaupan ainoastaan, jos lajike on virallisesti hyväksytty vähintään yhdessä jäsenvaltiossa.
2. Jäsenvaltioiden on laadittava yksi tai useampi luettelo sellaisista lajikkeista, jotka on virallisesti hyväksytty varmennettaviksi, tarkastettaviksi vakiosiemenninä ja pidettäväksi kaupan niiden alueella. Luettelot jaetaan alakohtiin:
- a) lajikkeet, joiden siemenet voidaan joko varmentaa "perussiemeninä" tai "varmennettuina siemeninä" taikka tarkastaa "vakiosiemenninä"; ja
 - b) lajikkeet, joiden siemenet voidaan tarkastaa ainoastaan vakiosiemenninä.
- Jokaisella on oikeus tutustua luetteloihin.
3. Vihanneslajien yleinen lajikeluettelo laaditaan jäsenvaltioiden kansallisten luetteloiden perusteella 16 ja 17 artiklan säännösten mukaisesti.
4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että jonkin lajikkeen hyväksyminen yleiseen luetteloon tai jonkin toisen jäsenvaltion luetteloon vastaa kyseisen jäsenvaltion luetteloon hyväksymistä. Tässä tapauksessa jäsenvaltio on vapautettu 7 artiklassa, 9 artiklan 4 kohdassa ja 10 artiklan 2—5 kohdassa säädetyistä velvoitteista.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajike hyväksytään ainoastaan, jos se on erotettava, pysyvä ja riittävän yhtenäinen.

Teollisuussikurin osalta lajikkeen on oltava viljelyn ja käytön kannalta riittävän arvokas.

2. Direktiivin 90/220/ETY 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen geneettisesti muunnetut lajikkeet hyväksytään ainoastaan siinä tapauksessa, että on toteutettu kaikki tarpeelliset toimenpiteet niiden ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamien riskien välttämiseksi.

3. Jos kasvilajikkeesta saatuja siemeniä kuitenkin aiotaan käyttää asetuksen (EY) N:o 258/97 soveltamisalaa kuuluvana elintarvikkeena tai elintarvikkeen ainesosana; tällainen elintarvike tai elintarvikkeen ainesosa ei saa:

— aiheuttaa vaaraa kuluttajalle,

— harhauttaa kuluttajaa,

— siinä määrin erota niistä elintarvikkeista ja elintarvikkeiden ainesosista, jotka niillä on tarkoitus korvata, että niiden tavanomainen käyttö aiheuttaisi ravitsemuksellista haittaa kuluttajalle.

4. Kaviin geenivarjojen suojelemiseksi 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla jäsenvaltiot voivat poiketa 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainituista hyväksymisperusteista, jos 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen on 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen on 44 artiklan 3 kohdan säännökset huomioon otettuna vahvistettu erityisiä edellytyksiä.

5 artikla

1. Lajike on erotettava riippumatta siitä, onko lajikkeen syntymiseen johtanut alkuperäinen vaihtelu ollut keinotekoisista tai luonnollista, jos se voidaan yhden tai useamman lajikkeen merkittävän ominaisuuden perusteella selvästi erottaa muista kaikista yhteisössä tunnetuista lajikkeista.

Ominaisuudet on voitava tunnistaa ja määritellä tarkasti.

Yhteisössä tunnetuksi lajikkeeksi katsotaan lajike joka, silloin kun sen hyväksymistä koskeva hakemus on jätetty asianmukaisesti arvioitavaksi:

— on joko vihanneislajien tai viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa,

— tai, jos sitä ei ole mainituissa luetteloissa, se on hyväksytty tai sille on haettu hyväksymistä kyseisessä jäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa joko varmentamista ja kaupan pitämistä varten tai muita maita koskevaa varmentamista tai vakiosiemeneiksi tarkastamista varten,

paitsi jos edellä tarkoitettujen edellytykset eivät enää täyty kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa ennen hakemuksessa arvioitavaksi jätetyn lajikkeen hyväksymisestä päättämistä.

2. Lajike on pysyvä, jos se peräkkäisten lisäysten jälkeen tai jokaisen jakson lopulla, kun jalostaja on määritellyt erityisen lisäysjakson, pysyy määriteltyjen olennaisten ominaisuuksiensa mukaisena.

3. Lajike on riittävän yhtenäinen, jos siihen kuuluvat kasvit, lukuun ottamatta harvinaisia muunnoksia, ovat kasvien lisäysjärjestelmän erityispiirteet huomioon ottaen samanlaisia tai geneettisesti tunnistettavia tätä varten huomioon otettujen ominaisuuksien osalta.

6 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että muista jäsenvaltioista lähtöisin oleviin lajikkeisiin sovelletaan erityisesti hyväksymismenettelyssä samoja edellytyksiä kuin kansallisiin lajikkeisiin.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lajikkeiden hyväksymisen perustuu virallisten kokeiden tuloksiin, erityisesti viljelykokeisiin, jotka kattavat lajikkeen kuvaukseen riittävän määrän ominaisuuksia. Ominaisuuksien toteamiseksi käytettävien menetelmien on oltava täsmällisiä ja luotettavia. Erotettavuuden osoittamiseksi on viljelykokeissa oltava mukana ainakin saatavilla olevia 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla yhteisössä tunnettuja vastaavia lajikkeita. Sovellettaessa 9 artiklaa on oltava mukana myös muita saatavilla olevia vastaavia lajikkeita. Niiden lajikkeiden osalta, joiden siemeniä ei voida tarkastaa vakiosiemeneinä, voidaan ottaa huomioon epävirallisten tutkimusten tulokset ja viljelyn aikana kerätyt käytännön tiedot virallisen kokeen tulosten osalta.

Noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan kuitenkin päättää, että määritetyistä päivämääristä alkaen tiettyjen vihanneislajien lajikkeita hyväksytään ainoastaan virallisten tarkastusten perusteella.

2. Noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä on vahvistettava tieteellisen ja teknisen tietämyksen perusteella:

a) ne ominaisuudet, jotka kokeiden on vähintään katettava eri lajien osalta;

b) kokeiden suorittamista koskevat vähimmäisedellytykset.

3. Kun genealogisten ainesosien koe on tarpeen hybridien ja keinotekoisien lajikkeiden tutkimiseksi, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kyseisen kokeen tulokset ja genealogisten ainesosien kuvaus jalostajan pyynnöstä pidetään luottamuksellisina.

4. a) Jos on kyse 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitetusta geneettisesti muunnetusta lajikkeesta, on suoritettava direktiivissä 90/220/ETY säädettyä ympäristöriskien arviointia vastaava arviointi.
- b) Menettelyt, joilla varmistetaan, että ympäristöriskien arviointi ja muut asiaan kuuluvat seikat vastaavat direktiivissä 90/220/ETY säädettyjä, vahvistetaan komission ehdotuksesta neuvoston asetuksessa, joka pohjautuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa olevaan asianmukaiseen oikeusperustaan. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan geneettisesti muunnettuja lajikkeita hyväksyä sisällytettäväksi kansalliseen luetteloon vasta sen jälkeen, kun ne on direktiivin 90/220/ETY mukaisesti hyväksytty kaupan pidettäväksi.
- c) Direktiivin 90/220/ETY 11—18 artiklaa ei b alakohdassa tarkoitetun asetuksen voimaantulon jälkeen enää sovelleta geneettisesti muunnettuihin lajikkeisiin.
- d) Ympäristöriskien arvioinnin toteutuksen tekniset ja tieteelliset yksityiskohdat vahvistetaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.
5. a) Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän kohdan mukaisesti käytettäväksi tarkoitettu lajike hyväksytään ainoastaan, jos:
- elintarvike tai elintarvikkeen ainesosa on jo hyväksytty asetuksen (EY) N:o 258/97 nojalla, tai
 - asetuksessa (EY) N:o 258/97 tarkoitetut lupapäätökset tehdään 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.
- b) Edellä a alakohdan toisessa luettelakohdassa tarkoitettussa tapauksessa on otettava huomioon 4 artiklan 5 kohdassa säädetty perusteet ja asetuksessa (EY) N:o 258/97 säädetty arviointiperiaatteet.
- c) Tässä b alakohdassa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanoon liittyvät tekniset ja tieteelliset yksityiskohdat vahvistetaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että hakijan on lajikkeen hyväksymistä koskevaa hakemusta jättäessään ilmoitettava, onko kyseiselle lajikkeelle jo haettu hyväksymistä toisessa jäsenvaltiossa, mikä jäsenvaltio on kyseessä ja onko hyväksyminen annettu.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava alueellaan hyväksytyjen lajikkeiden luettelon ja maassaan ylläpidosta vastaavan henkilön tai vastaavien henkilöiden nimien virallisesta julkaisemisesta.

ta. Kun usea henkilö on vastuussa lajikkeen ylläpidosta, nimien julkaiseminen ei ole välttämätöntä. Jos nimiä ei ole julkaistu, luettelossa on ilmoitettava viranomainen, jolla on ylläpidosta vastaavien henkilöiden nimiluettelo.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajikkeella on sitä hyväksyttäessä mahdollisuuksien mukaan sama nimi kaikissa jäsenvaltioissa.

Jos tiedetään, että jonkin lajikkeen siemeniä ja lisäysaineistoa pidetään kaupan toisessa maassa eri nimellä, myös tämä nimi on ilmoitettava luettelossa.

Jäljempänä 12 artiklan 3 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti virallisesti hyväksytyistä lajikkeista johdettujen ja yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa kyseisessä säännöksessä tarkoitettujen virallisten toimenpiteiden mukaisesti hyväksytyjen lajikkeiden osalta voidaan noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä päättää, että kaikkien hyväksymisen antaneiden jäsenvaltioiden on varmistettava, että lajikkeilla on saman menettelyn mukaisesti vahvistetut ja edellä olevien periaatteiden mukaiset nimet.

3. Ottaen huomioon saatavilla olevat tiedot on jäsenvaltioiden myös varmistettava, että lajikkeesta, joka ei ole selvästi erotettavissa:

- lajikkeesta, joka aiemmin on hyväksytty kyseisessä jäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa, taikka
- toisesta lajikkeesta, joka on arvioitu erotettavuutensa, pysyvyytensä tai yhtenäisyytensä osalta tätä direktiiviä vastaavien sääntöjen mukaisesti ja joka kuitenkin ei ole 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisössä tunnettu lajike,

käytetään tämän lajikkeen nimeä. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos kyseinen nimi voi lajikkeen osalta johtaa harhaan tai aiheuttaa sekaannusta tai lajikkeiden nimiä koskevat muut kyseisen jäsenvaltion säännökset estävät nimen käytön taikka kolmannen oikeudet estävät nimen vapaan käytön kyseisen lajikkeen yhteydessä.

4. Jäsenvaltioiden on laadittava jokaisesta hyväksytystä lajikkeesta asiakirja, jossa on lajikkeen kuvaus ja selkeä yhteenveto kaikista niistä seikoista, joihin hyväksyminen perustuu. Lajikkeiden kuvaus koskee niitä kasveja, jotka tuotetaan suoraan "varmennettujen siementen" tai "vakiosementen" luokkiin kuuluvista siemenistä.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hyväksytyt geneettisesti muunnetut lajikkeet osoitetaan selvästi sellaisiksi lajikeluetteloissa. Niiden on lisäksi varmistettava, että tällaisia lajik-

keita kaupan pitävät henkilöt osoittavat myyntiluetteloissaan selvästi, että lajike on geneettisesti muunnettu.

6. Lajikkeen sopivuuden osalta sovelletaan yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista 27 päivänä heinäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 63 artikla (¹).

Täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt lajikemien sopivuuden osalta voidaan hyväksyä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

10 artikla

1. Kaikista lajikkeen hyväksymiseksi tehdystä hakemuksista tai niiden peruuttamisista, kaikista lajikeluetteloön hyväksytyistä lajikkeista sekä kaikista luetteloön tehtävistä muutoksista on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle jokaisesta uudesta hyväksytystä lajikkeesta lyhyt kuvaus sen ominaisuuksista, joista ne ovat saaneet tiedon hyväksymismenettelyn aikana. Jäsenvaltiot tiedottavat pyynnöstä myös ominaisuuksista, joiden avulla lajike voidaan erottaa toisista samanlaisista lajikkeista.

3. Jäsenvaltioiden on pidettävä muiden jäsenvaltioiden ja komission saatavilla 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut asiakirjat niistä lajikkeista, jotka on hyväksytty tai joita ei enää hyväksytä. Näitä asiakirjoja koskevat tiedot pidetään luottamuksellisena.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että hyväksymistä koskevat asiakirjat saatetaan kaikkien sellaisten henkilöiden henkilökohtaiseen ja yksinomaiseen käyttöön, jotka ovat osoittaneet, että heillä on siihen perusteltu syy. Näitä säännöksiä ei sovelleta, kun 7 artiklan 3 kohdan nojalla tiedot on pidettävä luottamuksellisina.

5. Kun lajikkeen hyväksyminen evätään tai peruutetaan, kokeiden tulokset on saatettava niiden henkilöiden käyttöön, joita päätös koskee.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että hyväksytyjä lajikkeita on ylläpidettävä lajikkeen ylläpitoa koskevien hyväksytyjen menettelytapojen mukaisesti.

2. Ylläpito on voitava aina tarkastaa lajikkeesta vastaavan henkilön tai vastaavien henkilöiden tekemien muistiinpanojen perusteella. Näiden muistiinpanojen on ulotuttava myös kaikkien perussiemeniä aikaisempien sukupolvien tuotantoon.

3. Lajikkeesta vastaavalta henkilöltä voidaan pyytää näytteitä. Näytteet voidaan tarvittaessa ottaa virallisesti.

(¹) EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2506/95 (EYVL L 258, 28.10.1995, s. 3).

4. Kun ylläpito toteutetaan muussa kuin lajikkeen hyväksyneessä jäsenvaltiossa, on näiden jäsenvaltioiden avustettava toisiaan hallinnollisesti tarkastuksen osalta.

12 artikla

1. Hyväksyminen on voimassa kymmenennen hyväksymistä seuraavan kalenterivuoden loppuun. Entisen Saksan demokraattisen tasavallan viranomaisten myöntämä lajikkeen hyväksyminen on voimassa ennen Saksan yhdistymistä hyväksytyille lajikkeille enintään 10 kalenterivuoden ajan laskettuna siitä, kun ne on otettu Saksan 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatimaan lajikeluettelo.

2. Lajikkeen hyväksyminen voidaan uudistaa määrätyin väliajoin, jos se on perusteltua viljelyn merkittävyyden vuoksi, tai jos laji olisi säilytettävä kasvien geenivarojen suojelemiseksi ja edellyttäen, että lajike yhä täyttää erotettavuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevat tai 44 artiklan 2 ja 3 kohdassa määritetyt edellytykset. Lukuun ottamatta 44 artiklassa tarkoitettuja kasvien geenivaroja, uudistamista koskevat hakemukset on jätettävä viimeistään kaksi vuotta ennen hyväksymisen päättymistä.

3. Hyväksymisen voimassaoloa on jatkettava väliaikaisesti siihen asti, kun uudistamisesta päätetään.

Ennen 1 päivää heinäkuuta 1972 hyväksytyjen lajikkeen osalta tai ennen 1 päivää tammikuuta 1973 Tanskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittua aikaa voidaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen yksittäisten lajikkeen osalta pidentää enintään 30 päivään kesäkuuta 1990 asti, jos ennen 1 päivää heinäkuuta 1982 yhteisössä on toteutettu virallisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan niiden hyväksymisen uudistamiselle tai johdettujen lajikkeen hyväksymiselle säädettujen edellytysten täyttyminen.

Kreikan, Espanjan ja Portugalin osalta tiettyjen asianomaisten jäsenvaltioiden osalta ennen 1 päivää tammikuuta 1986 hyväksytyjen lajikkeen hyväksymisajan päättymisajaksi voidaan aisanomaisten jäsenvaltioiden pyynnöstä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistaa myös 30 päivää kesäkuuta 1990, ja kyseiset lajikkeet voidaan sisällyttää toisessa alakohdassa tarkoitettuihin virallisiin toimenpiteisiin.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että selvitetään kaikki lajikkeeksi hyväksymisen jälkeen ilmenevät epäilyt lajikkeen erotettavuudesta tai sen hyväksymisen aikaisesta nimestä.

2. Kun lajikkeen hyväksymisen jälkeen todetaan, että 5 artiklassa tarkoitettua lajikkeen erotettavuutta koskevaa edellytystä ei ollut täytetty lajiketta hyväksyttäessä, hyväksyminen korvataan toisella päätöksellä tai tarvittaessa kumotaan tämän direktiivin mukaisesti.

Jälkimmäisessä tapauksessa lajiketta ei enää alkuperäisestä hyväksymispäivästä lukien katsota 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi yhteisössä tunnetuksi lajikkeeksi.

3. Kun lajikkeen hyväksymisen jälkeen todetaan, että 9 artiklassa tarkoitettu nimi ei ole ollut hyväksyttävä lajiketta hyväksyttäessä, on nimi mukautettava tämän direktiivin mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat väliaikaisesti salia aiemman nimen käytön lisänimenä. Yksityiskohtaiset järjestelyt, joiden mukaisesti aiempaa nimeä voidaan käyttää lisänimenä, vahvistetaan noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista koskevat säännöt voidaan vahvistaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajikkeen hyväksyminen peruutetaan,

a) jos kokeissa osoitetaan, että lajike ei enää ole erotettava, pysyvä tai riittävän yhtenäinen;

b) jos lajikkeesta vastaava henkilö tai vastaavat henkilöt sitä pyytävät, paitsi jos ylläpito taataan.

2. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa lajikkeen hyväksymisen,

a) jos tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ei noudateta,

b) jos hyväksymistä haettaessa tai koemenettelyn aikana on annettu vääriä tai vilpillisiä tietoja niistä seikoista, joiden perusteella hyväksyminen annetaan.

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajike poistetaan kansallisesta luettelosta, jos kyseisen lajikkeen hyväksyminen on peruutettu tai jos hyväksymisen voimassaoloaika on päättynyt.

2. Jäsenvaltiot voivat alueellaan sallia siementen varmentamisen, vakiosiemmenten tarkastamisen ja siementen pitämisen kaupan enintään hyväksymisen voimassaoloajan päättymisen jälkeisen kolmannen vuoden 30 päivään kesäkuuta asti.

Lajikkeiden osalta, jotka luetellaan 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti 17 artiklassa tarkoitettussa viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa, on kaikissa jäsenvaltioissa sovellettava kaupan

pitämiseen sitä eri jäsenvaltioiden ensimmäisen alakohdan nojalla myöntämistä hyväksymisen määräaajoista, joka päättyy viimeisenä, jos kyseisen lajikkeen siemeniä eivät koske lajiketta koskevat kaupan pitämisen rajoitukset.

3. Niiden lajikkeiden osalta, joiden hyväksyntä on uusittu 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat sallia ennen hyväksynnän uusimista käytetyt nimet 30 päivään kesäkuuta 1994 asti.

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin säännösten tai tämän direktiivin periaatteita vastaavien periaatteiden mukaisesti hyväksyttyjen lajikkeiden siemeniä eivät koske 17 artiklassa tarkoitettu julkaisemisesta alkaen lajiketta koskevat rajoitukset kaupan pitämiseksi.

2. Jäsenvaltiolle voidaan hakemuksesta, joka käsitellään 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai, jos on kyse geneettisesti muunnellusta lajikkeesta, 46 artiklan 3 kohdan mukaisesti, antaa lupa kieltää lajikkeen käyttö koko alueellaan tai sen osalla tai määrätä asianmukaiset edellytykset lajikkeen viljelylle ja, b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa, edellytykset lajikkeen viljelystä saatavien tuotteiden käytölle,

a) jos on osoitettu, että kyseisen lajikkeen viljely saattaisi kasvien terveyden kannalta olla vahingoksi muiden lajikkeiden tai lajien viljelylle; tai

b) jos on olemassa muita kuin edellä esitettyjä perusteltuja syitä tai sellaisia syitä, joihin on viitattu 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa menettelyssä, katsoa, että lajikkeesta aiheutuu vaara ihmisten terveydelle ja ympäristölle.

17 artikla

Komissio julkaisee jäsenvaltioiden antamien tietojen mukaisesti ja heti tiedot saatuaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C-sarjassa otsikolla "Vihanneslajien yleinen lajikeluettelo" kaikki ne lajikkeet, joiden siemeniin ei 16 artiklan mukaisesti sovelleta lajiketta koskevia rajoituksia kaupan pitämiseksi, sekä myös 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot ylläpidosta vastaavasta henkilöstä tai vastaavista henkilöistä. Julkaisussa on ilmoitettava ne jäsenvaltiot, jotka ovat saaneet 16 artiklan 2 kohdan tai 18 artiklan mukaisen luvan.

Tässä julkaisussa on lueteltava ne lajikkeet, joihin määräaika sovelletaan 15 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Siinä on ilmoitettava määräajan pituus ja tarvittaessa ne jäsenvaltiot, joissa määräaika ei sovelleta.

Julkaistussa ilmoituksessa on selkeästi osoitettava ne lajikkeet, joita on geneettisesti muunneltu.

18 artikla

Jos todetaan, että jonkin yleiseen lajikeluetteloon merkityn lajikkeen viljely saattaisi jossakin jäsenvaltiossa vahingoittaa muiden lajikkeiden tai lajien viljelyä kasvien terveyden osalta tai aiheuttaa vaaran ympäristölle ja ihmisten terveydelle, voidaan tälle jäsenvaltiolle hakemuksesta 46 artiklan 2 kohdan tarkoitettua menettelyä noudattaen tai, jos on kyse geneettisesti muunnetusta lajikkeesta, 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, antaa lupa kieltää kyseisen lajikkeen siementen ja lisäysaineiston pitäminen kaupan koko alueellaan tai sen osalla. Jos on olemassa välitön vaara vahingollisten organismien leviämisestä tai välitön vaara uhkaa ihmisten terveyttä tai ympäristöä, asianomainen jäsenvaltio voi saattaa tämän kiellon voimaan heti jätettyään hakemuksen, ja kielto on voimassa siihen asti, kun asiasta on lopullisesti päätetty. Päätös on tehtävä kolmen kuukauden kuluessa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tai, jos on kyse geneettisesti muunnetusta lajikkeesta, 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

19 artikla

Kun lajikkeen alunperin hyväksynyt jäsenvaltio ei enää hyväksy kyseistä lajiketta, yksi tai useampi muu jäsenvaltio voi edelleen pitää lajikkeen hyväksymisen voimassa, jos hyväksymisen edellytykset siellä yhä täyttyvät. Jos on kyse lajikkeesta, jonka osalta vaaditaan ylläpitoa, on tämä ylläpito varmistettava.

20 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että teollisuussikurin siemeniä ei saa pitää kaupan, ellei niitä ole virallisesti varmennettu "perussiemeniksi" tai "varmennetuiksi siemeniksi".

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että muiden vihanneislajien siemeniä ei saa pitää kaupan, ellei niitä ole virallisesti varmennettu "perussiemeniksi" tai "varmennetuiksi siemeniksi" tai elleivät ne ole vakiosemeniä.

3. Kuitenkin voidaan noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä säätää, että tiettyjen vihanneislajien siemeniä saadaan pitää kaupan määrätyistä päivämääristä alkaen ainoastaan, jos ne on virallisesti varmennettu "perussiemeniksi" tai "varmennetuiksi siemeniksi".

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että siementen viralliset tarkastukset suoritetaan käytössä olevien kansainvälisten menetelmien mukaisesti, jos tällaisia menetelmiä on.

21 artikla

Poiketen 20 artiklan 1 ja 2 kohdan säännöksistä jäsenvaltioiden on säädettävä, että

— perussiemeniä aikaisemman sukupolven jalostettuja siemeniä, ja

— kunnostamista varten kaupan pidettyjä raakasiemeniä, jos näiden siementen tunnistettavuus on taattu,

voidaan saattaa markkinoille.

22 artikla

Jäsenvaltiot saavat kuitenkin 20 artiklan säännöksistä poiketen sallia:

a) sellaisten perussiementen virallisen varmentamisen ja pitämisen kaupan, jotka eivät täytä liitteessä II vahvistettuja itävyttä koskevia edellytyksiä. Tässä tapauksessa kaikki tarvittavat toimenpiteet on toteutettava sen varmistamiseksi, että siementen toimittaja takaa määrätyn itävyyden, joka toimittajan on ilmoitettava kaupan pitämistä varten erityisessä etiketissä, jossa on toimittajan nimi ja osoite sekä erän viitenumero;

b) siementen saatavuuden nopeuttamiseksi virallisen varmentamisen ja pitämisen kaupan ensimmäiselle ostajalle asti sellaisten "perussiementen" ja "varmennettujen siementen" luokkiin kuuluvien siementen osalta, joiden kohdalla ei ole saatettu päätökseen virallista tarkastusta, jonka tarkoituksena on valvoa liitteessä II vahvistettuja itävyyttä koskevien edellytysten täyttymistä. Varmentaminen annetaan ainoastaan esitettäessä siementen väliaikainen analyysiseloste ja edellytyksellä, että ensimmäisen vastaanottajan nimi ja osoite on ilmoitettu; kaikki tarvittavat toimenpiteet on toteutettava sen varmistamiseksi, että siementen toimittaja takaa väliaikaisella analyysillä todetun itävyyden; itävyys on ilmoitettava kaupan pitämistä varten erityisessä etiketissä, jossa on siementen toimittajan nimi ja osoite sekä erän viitenumero.

Näitä säännöksiä ei sovelleta kolmansista maista tuotuihin siemeniin lukuun ottamatta 36 artiklassa säädettyä yhteisön ulkopuolella tapahtuvaa lisäystä.

Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat jompaa kumpaa a ja b alakohdassa säädetystä poikkeuksista, on annettava toisilleen hallinnollista vastavuoroista apua tarkastusten osalta.

23 artikla

1. Poiketen 20 artiklan 1 ja 2 kohdan säännöksistä jäsenvaltiot voivat

a) antaa alueelleen sijoittuneille tuottajille luvan pitää kaupan pieniä määriä tieteellisiin tarkoituksiin tai jalostukseen tarkoitettuja siemeniä;

b) antaa luvan alueelleen sijoittuneille kasvinjalostajille ja näiden edustajille pitää kaupan rajoitetun ajan siemeniä, jotka kuuluvat lajikkeeseen, jonka osalta kansalliseen luetteloon

hyväksymistä koskeva pyyntö on tehty vähintään yhdessä jäsenvaltiossa ja josta on toimitettu tekniset erityistiedot.

2. Edellytykset, joiden mukaisesti jäsenvaltiot voivat antaa 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja lupa, vahvistetaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, erityisesti tietojen hankinnan, tietojen sisällön, lajikkeen säilyttämisen ja nimen sekä pakkausten päällysmarkintojen osalta.

3. Luvat, jotka jäsenvaltiot ovat ennen 14 päivää joulukuuta 1998 myöntäneet alueelleen sijoittuneille tuottajille 1 kohdassa esitettyihin tarkoituksiin, ovat voimassa siihen asti, kunnes 2 kohdassa tarkoitettu säännökset vahvistetaan. Tämän jälkeen kaikkien tällaisten lupien on oltava 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen säännösten mukaisia.

24 artikla

Jäsenvaltiot voivat liitteissä I ja II vahvistettujen edellytysten osalta vahvistaa oman tuotantonsa varmentamista koskevia lisävaatimuksia tai tiukempia vaatimuksia.

25 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että siemeniä varmentamista varten tarkastettaessa ja siementen jälkitarkastuksessa näytteet otetaan virallisesti tarkoituksenmukaisin menetelmin.

Näitä säännöksiä on sovellettava myös niissä tapauksissa, joissa vakiosiemementen näytteet otetaan virallisesti jälkitarkastusta varten.

2. Siemeniä varmentamista varten tarkastettaessa tai jälkitarkastusta varten näytteet on otettava yhtenäisistä eristä. Erän enimmäispaino ja näytteen vähimmäispaino ilmoitetaan liitteessä III.

26 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemeniä, varmennettuja siemeniä ja vakiosiemementiä saa pitää kaupan ainoastaan riittävän yhtenäisinä erinä ja suljetuissa pakkauksissa, jotka on 27 ja 28 artiklan säännösten mukaisesti varustettava suljinjärjestelmällä ja merkinnöillä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää pienten määrien viimeiselle käyttäjälle kaupan pitämisen osalta poikkeuksia 1 kohdan pakkauksia, suljinjärjestelmää ja merkintöjä koskevista säännöksistä.

3. Poiketen 1 kohdan säännöksistä jäsenvaltiot voivat antaa omille tuottajilleen luvan saattaa markkinoille saman lajin eri lajikkeiden vakiosiemementen sekoituksia pienpakkauksina. Laji, silloin kun tätä säännöstä sovelletaan, ja pienpakkausten enimmäiskokoa koskevat säännöt sekä päällysmarkintoja koskevat vaatimukset vahvistetaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

27 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen ja varmennettujen siementen pakkaukset, lukuun ottamatta EY-pienpakkauksia, suljetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena joko siten, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä vahingoittuu tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko 28 artiklan 1 kohdan mukaiseen viralliseen etikettiin tai pakkaukseen.

Sulkemisen varmistamiseksi on suljinjärjestelmän käsitettävä vähintään joko siihen liitettävä virallinen etiketti tai kiinnitettävä virallinen suljin.

Jos kysymyksessä on kertakäyttöinen suljinjärjestelmä, ei toista alakohtaa tarvitse soveltaa.

Noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan todeta täyttäväkö määritetty suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset.

2. Virallisesti suljetut pakkaukset voidaan sulkea uudelleen yhden tai useamman kerran ainoastaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena. Jos pakkaukset suljetaan uudelleen, myös viimeisen uudelleen sulkemisen päivämäärä ja toimenpiteestä vastuussa oleva viranomainen on ilmoitettava 28 artiklan 1 kohdassa säädetyssä etiketissä.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että vakiosiemementen pakkaukset ja varmennettujen siementen pienpakkaukset suljetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena joko siten, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä vahingoittuu tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko 28 artiklan 3 kohdan mukaiseen viralliseen etikettiin tai pakkaukseen. Etiketin kiinnittämisestä vastaavan henkilön on varustettava pakkaukset, pienpakkauksia lukuun ottamatta, lyijykeellä tai vastaavalla suljinlaitteella. Noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan todeta, täyttäväkö pakkauksen määritetty suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset. Varmennettujen siementen luokan pienpakkaukset saadaan sulkea uudelleen yhden tai useamman kerran ainoastaan virallisen valvonnan alaisena.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 ja 2 kohdan säännöksistä niiden perussiementen pienpakkausten osalta, jotka on suljettu niiden alueella. Näitä poikkeuksia koskevat edellytykset voidaan vahvistaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

28 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen ja varmennettujen siementen pakkaukset, varmennettujen siementen pienpakkauksia lukuun ottamatta:

a) on varustettava pakkauksen ulkopuolisella virallisella käytämättömällä etiketillä, joka täyttää liitteessä IV olevassa A osassa vahvistetut edellytykset ja jossa tiedot ilmoitetaan jollakin yhteisön virallisista kielistä. Etiketti voidaan sijoittaa läpinäkyvän pakkauksen sisäpuolelle, jos se voidaan

lukea. Perussiementen etiketin on oltava valkoinen ja varmennettujen siementen sininen. Jos etiketti kiinnitetään langalla, on kiinnitys aina varmistettava virallisella sulkimella. Jos 22 artiklassa tarkoitettussa tapauksessa perussiemenet eivät täytä liitteessä II vahvistettuja itävyyttä koskevia edellytyksiä, on siitä ilmoitettava etiketissä. Virallisten itseliimautuvien etikettien käyttö on sallittua. Noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan sallia, että säädetyt tiedot painetaan virallisen valvonnan alaisena pysyvästi pakkaukseen etiketin mallin mukaisesti;

b) on varustettava etiketin virisellä virallisella ilmoituksella, joka sisältää vähintään liitteessä IV olevan A osan a kohdan 4–7 alakohdan mukaisesti etikettiin merkittävät tiedot. Ilmoitus on laadittava siten, ettei sitä voida sekoittaa a alakohdassa tarkoitettuun viralliseen etikettiin. Ilmoitus ei ole välttämätön, jos tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen, tai jos a alakohdan säännösten mukaisesti etiketti on sijoitettu läpinäkyvän pakkauksen sisäpuolelle tai jos käytetään itseliimautuvaa tai kestävästä materiaalista valmistettua etikettiä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä niiden pienpakkausten osalta, jotka on suljettu niiden alueella. Näitä poikkeuksia koskevat edellytykset voidaan vahvistaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Vakiosiemmenten pakkaukset ja "varmennettujen siementen" luokan siementen pienpakkaukset on varustettava liitteessä IV olevan B osan mukaisella toimittajan etiketillä tai painetulla ilmoituksella tai etiketillä, joka on laadittu jollakin yhteisön virallisista kielistä. Varmennettujen siementen etiketin on oltava sininen ja vakiosiemmenten tummankeltainen.

Lukuun ottamatta pieniä vakiosiemmenten pakkauksia, tämän säännöksen mukaisesti säädetyt tai sallitut tiedot on pidettävä selvästi erillään kaikista muista etiketeistä tai pakkauksessa annetuista tiedoista mukaan lukien ne, joista säädetään 30 artiklassa.

Noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan 30 päivän kesäkuuta 1992 jälkeen päättää, onko kaikkien tai tiettyjen lajikkeiden pieniin vakiosiemmenten pakkauksiin sovellettava tätä vaatimusta tai että säädetyt tai sallitut tiedot on jollakin muulla tavalla selkeästi erotettava muista tiedoista, jos erottava ominaisuus ilmenee elävästi sellaisenaan etiketistä tai pakkauksesta.

4. Lajikkeiden osalta, jotka ovat 1 päivänä heinäkuuta 1970 laajalti tunnettuja, etiketissä voidaan myös viitata johonkin lajikkeen ylläpitoon, josta on ilmoitettu tai ilmoitetaan 41

artiklan 2 kohdan mukaisesti. Viittaaminen sellaisiin erityisiin ominaisuuksiin, jotka voitaisiin yhdistää tähän ylläpitoon, on kiellettyä.

Päivämäärä on seuraava:

— Tanskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta 1 päivä tammikuuta 1973,

— Espanjan osalta 1 päivä maaliskuuta 1986.

Tämän viittauksen on seurattava lajikkeen nimeä, josta se on selkeästi erotettava mieluiten luettelomaviivalla. Sitä ei saa korostaa enempää kuin lajikkeen nimeä.

29 artikla

Jäsenvaltioiden on toteuttava kaikki tarvittava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että siementen tunnistettavuus tarkastetaan varmennettujen siementen pienpakkausten osalta, erityisesti siemeniä jaettaessa. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltiot voivat säätää, että niiden alueella jaetut pienpakkaukset on suljettava virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena.

30 artikla

1. Jäljempänä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan määrätä, että muissa kuin tässä direktiivissä säädetyissä tapauksessa perussiementen, kaikkien varmennettujen siementen tai vakiosiemmenten pakkaukset on varustettava toimittajan etiketillä (joka voi olla muu kuin virallinen etiketti tai muodostua varsinaiseen pakkaukseen painetuista toimittajaa koskevista tiedoista).

Myös nämä etikettiin merkittävät tiedot vahvistetaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Perussiementen ja varmennettujen siementen osalta 1 kohdassa tarkoitettu etiketti tai painatus on laadittava siten, että niitä ei voida sekoittaa 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun viralliseen etikettiin.

31 artikla

Kun on kyse geneettisesti muunnetun lajikkeen siemenistä; siemeniä tämän direktiivin säännösten mukaisesti kiinnitetyssä tai sen mukana seuraavassa virallisessa tai muussa etiketissä tai aisakirjassa on selkeästi mainittava, että lajiketta on muunnettu geneettisesti.

32 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen, varmennettujen siementen tai vakiosiemmenten kemiallisesta käsittelystä on maininta joko virallisessa etiketissä tai toimittajan etiketissä ja

pakkauksessa tai sen sisällä. Pienpakkauksissa nämä merkinnät voivat olla pakkauksessa tai sen sisällä.

33 artikla

Parempien vaihtoehtojen löytämiseksi tämän direktiivin tietyille säännöksille voidaan päättää määräaikaisten kokeiden järjestämisestä määritetyissä olosuhteissa yhteisön tasolla 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Tällaisten kokeiden yhteydessä jäsenvaltiot voidaan vapauttaa tietyistä tässä direktiivissä säädetyistä velvoitteista. Tämän vapautuksen laajuus määritellään viittaamalla sovellettaviin säännöksiin. Kokeen kesto ei saa olla pidempi kuin seitsemän vuotta.

34 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän direktiivin pakottavien tai valinnaisten säännösten mukaisesti markkinoille saatettaviin siemeniin ei sovelleta ominaispiirteiden, tarkastusta koskevien vaatimusten, merkintöjen ja sulkemisen osalta tässä direktiivissä tai jossakin muussa yhteisön direktiivissä säädettyjen lisäksi mitään muita kaupan pitämistä koskevia rajoituksia.

2. Siihen asti, kun päätös 20 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehdään, jäsenvaltiolle voidaan hakemuksestaan ja noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä myöntää oikeus vaatia, että tiettyjen vihannslajien siemeniä voidaan pitää kaupan määrätyistä päivämääristä alkaen ainoastaan, jos siemenet on virallisesti varmennettu "perusiemeniksi" tai "varmennetuiksi siemeniksi".

35 artikla

Perussiemestä aikaisemman sukupolven jalostettuja siemeniä voidaan 21 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti saattaa markkinoille seuraavin edellytyksin:

- a) toimivaltainen varmentava viranomainen on ne virallisesti tarkastanut perussiementen varmentamiseen sovellettavien säännösten mukaisesti;
- b) ne ovat tämän direktiivin säännösten mukaisessa pakkauksessa; ja
- c) pakkaukset on varustettu virallisella etiketillä, jossa on vähintään seuraavat tiedot:
 - varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,
 - erän viitenumero,
 - pakkauksen sulkemiskuukausi ja -vuosi, tai
 - kuukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu,

— laji, ilmaistuna latinalaisin kirjaimin ainakin kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman auktorien nimiä,

— lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,

— maininta "esiperussiemeniä",

— luokan "varmennetut siemenet" siementen aikaisempien sukupolvien lukumäärä.

Etiketin on oltava valkoinen ja siinä on oltava sinipunainen poikkiviiva.

36 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että vihannesten siemenet,

— jotka on tuotettu suoraan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa virallisesti varmennetuista perussiemeniä tai varmennetuista siemenistä ja joille 37 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti on annettu vastaavuus tai jotka on tuotettu suoraan jossakin jäsenvaltiossa virallisesti varmennetun perussiemenen ja kolmannessa maassa virallisesti varmennetun perussiemenen risteytyksestä, ja

— jotka on korjattu toisessa jäsenvaltiossa,

on pyynnöstä ja rajoittamatta muiden tämän direktiivin säännösten soveltamista virallisesti varmennettava varmennetuiksi siemeniksi kaikissa jäsenvaltioissa, jos siemenille on tehty kyseiselle luokalle liitteessä I vahvistetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja jos virallisessa tarkastuksessa on todettu, että samalle luokalle liitteessä II vahvistetut edellytykset täyttyvät.

Jos siemenet on tällaisissa tapauksissa tuotettu suoraan perussiemeniä aikaisempien sukupolvien virallisesti varmennetuista siemenistä, voivat jäsenvaltiot myös sallia virallisen varmentamisen perussiemeniä, jos sille luokalle vahvistetut edellytykset täyttyvät.

2. Yhteisössä korjatut ja 1 kohdan säännösten mukaisesti varmennettaviksi tarkoitetut vihannesten siemenet on

— pakattava ja merkittävä liitteessä V olevassa A ja B kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisella virallisella etiketillä 27 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti, ja

— varustettava liitteessä V olevassa C kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisella virallisella asiakirjalla.

Pakkausta ja etikettejä koskevia ensimmäisen kohdan säännöksiä voidaan olla soveltamatta, jos viljelystarkastuksista vastaava viranomainen, näille lopullisesti varmentamattomille siemenille asiakirjat varmentamista varten laativa viranomainen sekä varmentamisesta vastaava viranomainen ovat yksi ja sama tai jos nämä viranomaiset ovat yhtä mieltä soveltamatta jättämisestä.

3. Jäsenvaltioiden on myös säädettävä, että vihannesten siemenet,

— jotka on tuotettu suoraan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa virallisesti varmennetuista perussiemeneistä tai varmennetuista siemenistä, joille 37 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti on annettu vastaavuus tai jotka on tuotettu suoraan jossakin jäsenvaltiossa virallisesti varmennetun perussiemenen ja kolmannessa maassa virallisesti varmennetun perussiemenen risteytyksistä, ja

— jotka on korjattu kolmannessa maassa,

on pyynnöstä virallisesti varmennettava varmennetuiksi siemeniksi kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa perussiemenet on joko tuotettu tai virallisesti varmennettu, jos siemenille on tehty kyseiselle luokalle 37 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tehdyssä vastaavuspäätöksessä annetut edellytykset täyttävä viljelytarkastus ja jos virallinen tarkastus on osoittanut, että samalle luokalle liitteessä II vahvistetut edellytykset täyttyvät. Myös muut jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten siementen virallisen varmentamisen.

37 artikla

1. Neuvosto päättää komission ehdotuksesta määränemistöllä:

- a) onko kolmannessa maassa suoritetuilla lajikkeiden virallisilla kokeilla samat takeet kuin jäsenvaltioissa suoritetuilla, 7 artiklassa tarkoitetuilla kokeilla;
- b) onko kolmannessa maassa suoritetuilla ylläpidon tarkastuksilla samat takeet kuin jäsenvaltioiden suorittamilla tarkastuksilla;
- c) täyttävätkö 36 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa viljelytarkastukset kolmannessa maassa liitteessä I vahvistetut edellytykset;
- d) vastaavatko sellaiset vihannesten siemenet, jotka on korjattu kolmannessa maassa ja joilla on samat takeet ominaisuuksiensa osalta ja niiden tarkastusjärjestelyjen, niiden tunnistettavuuden varmistamiseksi, merkitsemiseksi ja tarkastamiseksi, tässä suhteessa sellaisia perussiemeniä, varmennettuja siemeniä tai vakiosiemeniä, jotka on korjattu yhteisössä ja jotka ovat tämän direktiivin säännösten mukaisia.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa on sovellettava myös uusien jäsenvaltioiden osalta liittymispäivämäärän ja tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaantulopäivämäärän välisenä aikana.

38 artikla

1. Perussiemementen, varmennettujen siementen tai vakiosiemementen yleisessä saatavuudessa yhteisössä ilmenevien väliaikaisten vaikeuksien, joita ei muutoin voida ratkaista, poistamiseksi

voidaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää, että jäsenvaltiot antavat rajoitetun ajan pitää koko yhteisön alueella kaupan vaikean saatavuuden ratkaisemiseksi tarvittavat määrät väljemmät vaatimukset täyttävän luokan siemeniä tai sellaisen lajikkeen siemeniä, jotka eivät kuulu vihannekasvilajien yleiseen lajikeluetteloon eivätkä jäsenvaltioiden kansallisiin lajikeluetteluihin.

2. Tietyn lajikkeen siemenluokan osalta virallisena etikettinä tai toimittajan etikettinä käytetään vastaavaa luokkaa varten laadittua etikettiä; niiden lajikkeiden siementen osalta, jotka eivät kuulu edellä mainittuihin luetteloihin, virallinen etiketti on ruskea. Etiketissä on aina ilmoitettava, että kyseiset siemenet kuuluvat väljemmät vaatimukset täyttävään luokkaan.

3. Edellä olevan 1 kohdan säännösten soveltamissäännöt voidaan antaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

39 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vihannesten siemenet tarkastetaan virallisesti kaupan pitämisen aikana vähintään pistokokein sen varmistamiseksi, että ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset ja edellytykset.

2. Rajoittamatta siementen vapaata liikkuvuutta yhteisössä jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kolmansista maista tuoduissa kahta kiloa suuremmissa siemenmääriä on niitä kaupan pidettäessä seuraavat tiedot:

- a) laji;
- b) lajike;
- c) luokka;
- d) tuotantomaa ja virallinen tarkastusviranomaisen;
- e) lähettäjämaa;
- f) tuoja;
- g) siementen määrä.

Se, miten nämä tiedot on esitettävä, voidaan vahvistaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

40 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että "varmennettujen siementen" ja "vakiosiemementen" luokkien siemenille tehdään pellolla pistokokein virallinen jälkitarkastus, joka koskee niiden tunnistettavuutta ja lajikepuhtautta suhteessa otettuihin näytteisiin.

41 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kaupan pidettäväksi tarkoitettujen vakiosiemementien etikettien kiinnittämisestä vastaavat henkilöt:

- a) tiedottavat niille toimintansa aloittamisesta ja lopettamisesta;
- b) pitävät kirjaa kaikista vakiosiemementien eristä ja pitävät kirjapidon jäsenvaltioiden saatavilla vähintään kolme vuotta;
- c) pitävät jäsenvaltioiden saatavilla vähintään kaksi vuotta tarkastusnäytteen sellaisten lajikkeiden siemenistä, joille ei vaadita ylläpitoa;
- d) ottavat näytteet jokaisesta kaupan pidettäväksi tarkoitetusta erästä ja pitävät ne jäsenvaltioiden saatavilla vähintään kaksi vuotta.

Edellä b ja d alakohdassa tarkoitettuja toimia tarkastetaan virallisesti pistokokein. Velvoitetta, josta säädetään c alakohdassa, sovelletaan ainoastaan niihin vastuuhenkilöihin, jotka ovat tuottajia.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että jokainen henkilö, joka aikoo viitata ylläpitoon 28 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ilmoittaa tästä aikomuksesta.

42 artikla

1. Jos pellolla suoritettussa jälkitarkastuksessa toistuvasti todetaan, että jonkin lajikkeen siemenet eivät riittävästi täytä tunnistettavuudesta tai lajikepuhtaudesta säädettyjä edellytyksiä, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että näiden siementen pitäminen kaupan voidaan kokonaan tai osittain, ja mahdollisesti määrääjäksi, kieltää niiden kaupan pitämisestä vastaavalta henkilöltä.

2. Toimenpiteet, jotka toteutetaan 1 kohdan soveltamiseksi, on peruutettava heti, kun on riittävän varmaa, että kaupan pitämiseksi tarkoitetut siemenet vastaisuudessa täyttävät tunnistettavuutta ja lajikepuhtautta koskevat edellytykset.

43 artikla

1. Yhteisössä on juurikkaiden perussiemementistä, lukuun ottamatta hybridi- ja synteettisiä lajikkeita, sekä varmennetuista ja perussiemementistä otettujen näytteiden jälkitarkastusta varten suoritettava pistokokein yhteisön vertailukokeita. Jälkitarkastuksessa voidaan tarkastaa niiden edellytysten täyttyminen, joiden mukaisia näiden siementen on oltava. Kokeiden järjestäminen ja niiden tulosten arvioiminen annetaan 46 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun komitean tehtäväksi.

2. Vertailukokeita käytetään varmentamisen ja jälkikontrollin teknisten menetelmien yhdenmukaistamiseen tulosten vastaavuuden aikaansaamiseksi. Kun tämä tavoite on saavutettu,

vertailukokeista laaditaan vuosittain toimintakertomus, joka luottamuksellisenä annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja komissiolle. Komissio vahvistaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päivämäärän, johon mennessä kertomus on laadittava ensimmäisen kerran.

3. Vertailukokeiden suorittamiseksi tarvittavat järjestelyt on annettava noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Kolmansista maista korjattuja vihannesten siemeniä voidaan ottaa mukaan vertailukokeisiin.

44 artikla

1. Jäljempänä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan vahvistaa erityisiä edellytyksiä kemiallisesti käsiteltyjen siementen kaupanpitoedellytyksissä tapahtuvan kehityksen huomioon ottamiseksi.

2. Jäljempänä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistetaan erityiset edellytykset seuraavien siementen alkuperäisellä paikalla tapahtuvassa suojelussa (*in situ*) sekä niiden kasvattamisen ja kaupan pitämisen kautta kasvien geenivarojen kestävässä käytössä tapahtuvan kehityksen huomioon ottamiseksi:

- a) maatiaiskannat ja -lajikkeet, joita on perinteisesti kasvatettu erityisissä paikallisissa ja alueellisissa olosuhteissa ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta maatalouden geneettisten voimavarojen säilyttämisestä, kuvauksesta, keräämisestä ja käytöstä 20 päivänä kesäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/94 ⁽¹⁾ säännösten soveltamista;
- b) lajikkeet, joilla ei ole varsinaista merkitystä kaupallisen viljelytuotannon kannalta, mutta jotka on kehitetty erityisiä kasvuolosuhteita varten.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuihin erityisiin edellytyksiin sisältyvät etenkin seuraavat seikat:

- a) 2 kohdan a alakohdan tapauksessa maatiaiskannat ja -lajikkeet on hyväksyttävä tämän direktiivin säännösten mukaisesti. Erityisesti on otettava huomioon epävirallisten kokeiden tulokset ja viljelyn, jalostuksen ja käytön aikana käytännön kokemuksen kautta saatu tietous sekä asianomaiselle jäsenvaltiolle annetun ilmoituksen mukaiset yksityiskohtaiset kuvaukset lajikkeista ja niiden nimitykset, ja mikäli näiden katsotaan riittävän, voidaan antaa vapautus virallisesta tarkastuksesta. Tällaisen maatiaiskannan tai -lajikkeen hyväksymisen jälkeen siitä käytetään yleisessä lajikeluettelossa nimitystä "suojeltava lajike";
- b) 2 kohdan a ja b alakohdan tapauksissa aiheelliset määrälliset rajoitukset.

⁽¹⁾ EYVL L 159, 28.6.1994, s. 1.

45 artikla

1. Tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella tehtävät muutokset liitteiden sisältöön on annettava noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

46 artikla

1. Komissiota avustaa neuvoston päätöksen 66/399/ETY ⁽¹⁾ 1 artiklalla perustettu maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

47 artikla

Jollei 18 artiklan ja liitteiden I ja II säännöksistä muuta johdu, tämä direktiivi ei rajoita kansallisen lainsäädännön sellaisten säännösten soveltamista, jotka ovat perusteltuja ihmisten ja eläinten terveyden ja elämän suojelemiseksi tai kasvien suojelemiseksi taikka teollisen ja kaupallisen omaisuuden suojelemiseksi.

48 artikla

1. Edellä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan vahvistaa erityisiä edellytyksiä seuraavilla aloilla tapahtuneen kehityksen huomioon ottamiseksi:

- a) edellytykset, joiden mukaisesti kemiallisesti käsiteltyjä siemeniä voidaan pitää kaupan;
- b) edellytykset, joiden mukaisesti siemeniä voidaan pitää kaupan alkuperäisellä paikalla tapahtuvaan suojeluun (*in situ*) ja kasvien geenivarojen kestäväään käyttöön liittyen, mukaan lukien sellaisten lajien siemensekoitukset, jotka sisältävät myös direktiivin 2002/53/EY ⁽²⁾ 1 artiklassa lueteltuja lajeja ja jotka ovat ominaisia erityisille luonnonympäristöille tai perinneympäristöille ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen;
- c) edellytykset, joiden mukaisesti luonnonmukaiseen viljelyyn soveltuvia siemeniä voidaan pitää kaupan.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin erityisiin edellytyksiin sisältyvät etenkin seuraavat seikat:

- a) näiden lajien siementen on oltava sellaista tunnettua alkuperää, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat kussakin jäsenvaltiossa hyväksyneet siementen kaupan pitämiseksi määritellyillä alueilla;
- b) aiheelliset määrälliset rajoitukset.

49 artikla

Jäsenvaltiolle voidaan hakemuksesta, joka käsitellään 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, antaa lupa olla kokonaan tai osittain soveltamatta tätä direktiiviä tiettyihin lajeihin, jos sen alueella ei tavallisesti tuoteta tai pidetä kaupan näitä lajeja, paitsi silloin, jos tällainen poikkeus on vastoin 16 artiklan 1 kohdan ja 34 artiklan 1 kohdan säännöksiä.

50 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin alalla antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

Komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

51 artikla

1. Kumotaan direktiivi 70/458/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä VI olevassa A osassa luetelluilla direktiiveillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta liitteessä VI olevassa B osassa olevia jäsenvaltioita velvoittavia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä siinä luetellut direktiivit.

2. viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin ja ne luetaan liitteessä VII olevan vastaavuus-taulukon mukaisesti.

52 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

53 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 13 päivänä kesäkuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. RAJOY BREY

⁽¹⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2289/66.

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden s. 1.

LIITE I

KASVUSTON VARMENTAMISTA KOSKEVAT EDELLYTYKSET

1. Kasvuston on oltava riittävän tunnistettava ja lajikepuhdas.
2. Perussiemenille on tehtävä vähintään yksi virallinen viljelystarkastus. Varmennetuille siemenille on tehtävä vähintään yksi virallisesti valvottu viljelystarkastus, jossa tarkastetaan pistokokein vähintään 20 prosenttia jokaisen lajin kasvustoista.
3. Tuotantopellon kasvuston tilan ja kasvuston kehitystason on oltava sellainen, että tunnistettavuuden ja lajikepuhtauden sekä kasvien terveyden riittävä tarkastus on mahdollista.
4. Vähimmäisetäisyyksien viereisistä kasvustoista, jotka voisivat aiheuttaa vieraan muun kuin toivotun siitepölyn kulkeutumisen, on oltava:

A. *Beta vulgaris*

1. Muista kuin jäljempänä tarkoitetuista lajin *Beta* siitepölyn lähteistä 1 000 metriä;
2. saman alalajin eri lajikeryhmien lajikkeiden siitepölyn lähteistä:
 - a) perussiemenet 1 000 metriä;
 - b) varmennetut siemenet 600 metriä;
3. saman alalajin samojen lajikeryhmien lajikkeiden siitepölyn lähteistä:
 - a) perussiemenet 600 metriä;
 - b) varmennetut siemenet 300 metriä.

Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista lajikeryhmistä päätetään noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

B. *Brassica*-lajit

1. Vieraan siitepölyn lähteistä, jotka voivat aiheuttaa merkittävää huonontumista *Brassica*-lajien lajikkeille:
 - a) perussiemenet 1 000 metriä;
 - b) varmennetut siemenet 600 metriä;
2. vieraan siitepölyn lähteistä, jotka ovat alttiita risteytymään suvun *Brassica*-lajien lajikkeiden kanssa:
 - a) perussiemenet 500 metriä;
 - b) varmennetut siemenet 300 metriä.

C. *Teollisuussikuri*

1. Muista saman suvun lajeista tai alalajeista 1 000 metriä;
2. muista teollisuussikurin lajikkeista:
 - a) perussiemeniä varten 600 metriä;
 - b) varmennettuja siemeniä varten 300 metriä.

D. *Muut lajit*

1. Sellaisista vieraan siitepölyn lähteistä, jotka ovat alttiita aiheuttamaan merkittävää ristipölytyksestä johtuvaa huonontumista muiden lajien lajikkeille:
 - a) perussiemenet 500 metriä;
 - b) varmennetut siemenet 300 metriä;
2. muista vieraan siitepölyn lähteistä, jotka ovat alttiita ristipölytyksen seurauksena risteytymään muiden lajien lajikkeiden kanssa:
 - a) perussiemenet 300 metriä;
 - b) varmennetut siemenet 100 metriä.

Näitä etäisyyksiä ei tarvitse noudattaa, jos muuta kuin toivottua vierasta siitepölyä vastaan on riittävä suoja.

5. Siementen käyttöarvoa vähentäviä tauteja ja haitallisia organismeja on oltava mahdollisimman vähän.

LIITE II

EDELITYKSET, JOTKA SIEMENTEN ON TÄYTETTÄVÄ

1. Siementen on oltava riittävän tunnistettavia ja lajikepuhtaita.
2. Siementen käyttöarvoa vähentäviä tauteja ja vahingollisia organismeja on oltava mahdollisimman vähän.
3. Siementen on oltava seuraavien edellytysten mukaisia:

a) Vaatimukset

Laji	Vähimmäispuhtaus (% painosta)	Muiden lajien kas- vien siemeniä enin- tään (% painosta)	Itävyys vähintään (% puhtaista sieme- nistä ta sykeröistä)
<i>Allium cepa</i>	97	0,5	70
<i>Allium porrum</i>	97	0,5	65
<i>Anthriscus cerefolium</i>	96	1	70
<i>Apium graveolens</i>	97	1	70
<i>Asparagus officinalis</i>	96	0,5	70
<i>Beta vulgaris</i> (Cheltenham-juurikas)	97	0,5	50 (sykeröt)
<i>Beta vulgaris</i> (muut kuin Cheltenham-juurikas)	97	0,5	70 (sykeröt)
<i>Brassica oleracea</i> (kukkakaali)	97	1	70
<i>Brassica oleracea</i> (muut alalajit)	97	1	75
<i>Brassica pekinensis</i>	97	1	75
<i>Brassica rapa</i>	97	1	80
<i>Capsicum annuum</i>	97	0,5	65
<i>Cichorium intybus</i> (partim) (witloof-sikuri (salaattisikuri) isolehtisikuri (italiansikuri)	95	1,5	65
<i>Cichorium intybus</i> (partim) (teollisuussikuri)	97	1	80
<i>Cichorium endivia</i>	95	1	65
<i>Citrullus lanatus</i>	98	0,1	75
<i>Cucumis melo</i>	98	0,1	75
<i>Cucumis sativus</i>	98	0,1	80
<i>Cucurbita maxima</i>	98	0,1	80
<i>Cucurbita pepo</i>	98	0,1	75
<i>Cynara cardunculus</i>	96	0,5	65
<i>Daucus carota</i>	95	1	65
<i>Foeniculum vulgare</i>	96	1	70
<i>Lactuca sativa</i>	95	0,5	75
<i>Lycopersicon lycopersicum</i>	97	0,5	75

Laji	Vähimmäispuhtaus (% painosta)	Muiden lajien kas- vien siemeniä enin- tään (% painosta)	Itävyys vähintään (% puhtaista sieme- nistä ta sykeröistä)
<i>Petroselinum crispum</i>	97	1	65
<i>Phaseolus coccineus</i>	98	0,1	80
<i>Phaseolus vulgaris</i>	98	0,1	75
<i>Pisum sativum</i>	98	0,1	80
<i>Raphanus sativus</i>	97	1	70
<i>Scorzonera hispanica</i>	95	1	70
<i>Solanum melongena</i>	96	0,5	65
<i>Spinacia oleracea</i>	97	1	75
<i>Valerianella locusta</i>	95	1	65
<i>Vicia faba</i>	98	0,1	80

b) Lisävaatimukset

- i) palkokasvien siemenet eivät saa olla seuraavien elävien hyönteisten pilaamia:

Acanthoscelides obtectus Sag.*Bruchus affinis* Froel.*Bruchus atomarius* L.*Bruchus pisorum* L.*Bruchus rufimanus* Boh.

- ii) siemenet eivät saa olla elävien
- Acarina*
- taudinaiheuttajien pilaamia.

LIITE III

25 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT PAINOT

1. Siemenerän enimmäispaino:

a)	Lajien <i>Phaseolus vulgaris</i> , <i>Pisum sativum</i> ja <i>Vicia faba</i> siemenet.	25 tonnia;
b)	Vähintään vehnänjyvän kokoiset, muut kuin lajien <i>Phaseolus vulgaris</i> , <i>Pisum sativum</i> ja <i>Vicia faba</i> siemenet	20 tonnia;
c)	Siemenet, jotka ovat pienempiä kuin vehnänjyvät	10 tonnia.

Erän enimmäispaino saa ylittyä enintään 5 prosentilla.

2. Näytteen vähimmäispaino

Laji	paino (g)
<i>Allium cepa</i>	25
<i>Allium porrum</i>	20
<i>Anthriscus cerefolium</i>	20
<i>Apium graveolens</i>	5
<i>Asparagus officinalis</i>	100
<i>Beta vulgaris</i>	100
<i>Brassica oleracea</i>	25
<i>Brassica pekinensis</i>	20
<i>Brassica rapa</i>	20
<i>Capsicum annuum</i>	40
<i>Cichorium intybus</i> (partim) (witloof-sikuri (salaattiskuri), isolehtiskuri (italiansikuri))	15
<i>Cichorium intybus</i> (partim) (teollisuussikuri)	50
<i>Cichorium endivia</i>	15
<i>Citrullus lanatus</i>	250
<i>Cucumis melo</i>	100
<i>Cucumis sativus</i>	25
<i>Cucurbita maxima</i>	250
<i>Cucurbita pepo</i>	150
<i>Cynara cardunculus</i>	50
<i>Daucus carota</i>	10
<i>Foeniculum vulgare</i>	25
<i>Lactuca sativa</i>	10
<i>Lycopersicon lycopersicum</i>	20
<i>Petroselinum crispum</i>	10
<i>Phaseolus coccineus</i>	1 000
<i>Phaseolus vulgaris</i>	700
<i>Pisum sativum</i>	500
<i>Raphanus sativus</i>	50
<i>Scorzonera hispanica</i>	30
<i>Solanum melongena</i>	20
<i>Spinacia oleracea</i>	75
<i>Valerianella locusta</i>	20
<i>Vicia faba</i>	1 000

Edellä mainittujen lajien F-1 hybridilajikkeiden osalta voidaan näytteen vähimmäispainoa alentaa neljäsosaan vahvistetusta painosta. Näytteen on kuitenkin oltava painoltaan vähintään 5 g ja sen on sisällettävä vähintään 400 siementä.

LIITE IV

ETIKETTI

A. Virallinen etiketti (perussiemenet ja varmennetut siemenet, lukuun ottamatta pienpakkauksia)

I Ilmoitettava tiedot

1. "EY-säännöt ja -vaatimukset".
2. Varmennettava viranomaisen ja jäsenvaltion tai niiden lyhenne.
3. Sulkemiskuukausi ja -vuosi ilmoitetaan seuraavasti: "suljettu ..." (kuukausi ja vuosi), tai
kuukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu, ilmoitetaan seuraavasti:
"näyte otettu ..." (kuukausi ja vuosi).
4. Erän viitenumero.
5. Laji ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin sen kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman lähteiden nimiä tai sen yleisellä nimellä tai molemmilla.
6. Lajike ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin.
7. Luokka.
8. Tuotantomaa.
9. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai puhtaiden siementen ilmoitettu lukumäärä.
10. Jos paino ilmoitetaan ja torjunta-ainekerä, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on lisäaineen laatu ja arvioitu sykeröiden tai puhteiden siementen painon suhde kokonaispainoon ilmoitettava.
11. Hybridejä tai sisäsiitoslinjoja olevien lajikkeiden osalta:
 - perussiemenistä, joiden hybridi tai sisäsiitoslinja on virallisesti hyväksytty tämän direktiivin mukaisesti:
lopulliseen lajikkeeseen viitaten tai viittaamatta tämän ainesosan virallisesti hyväksytty nimi sekä siinä tapauksessa, että hybridit tai sisäsiitoslinjat on tarkoitettu ainoastaan lopullisten, lajikkeiden ainesosiksi, sana "ainesosa",
 - perussiemenistä muulloin:
perussiemenen ainesosan nimi, joka voidaan antaa koodimuodossa ja jonka mukana on viite lopullisesta lajikkeesta, sen tehtävään (hede tai emi) viitaten tai viittaamatta, sekä sana "ainesosa",
 - varmennetuista siemenistä:
siemenen lajikkeen nimi sekä sana "hybridi".
12. Kun itävyys on testattu uudelleen, ilmaisu "testattu uudelleen ..." (kuukausi ja vuosi) voidaan ilmoittaa.

II Vähimmäismitat

110 × 67 mm

B. Siementen toimittajan etiketti tai pakkaukseen tehtävät merkinnät (vakiosiemenet ja luokan "varmennetut siemenet" pienpakkaukset)

I Ilmoitettavat tiedot

1. "EY-säännöt ja -vaatimukset".
2. Etikettien kiinnittämisestä vastuussa olevan henkilön nimi ja osoite tai tunnistemerkki.

3. Sulkemisen tai viimeisen itävyystarkastuksen mukainen markkinointivuosi. Markkinointivuoden päättymisaika voidaan ilmoittaa.
4. Laji ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin.
5. Lajike ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin.
6. Luokka: pienpakkauksissa varmennetut siemenet voidaan merkitä kirjaimella "C " tai "Z", ja vakiosemenet kirjaimilla "St".
7. Vakiosiemementen osalta etikettien kiinnittämisestä vastuussa olevan henkilön antama viitenumero.
8. Varmennettujen siementen osalta viitenumero varmennetun erän tunnistamista varten.
9. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai ilmoitettu siementen määrä, enintään 500 gramman pienpakkauksia lukuun ottamatta.
10. Jos paino ilmoitetaan ja torjunta-ainerakeita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on lisäaineen laatu ja arvioitu sykeröiden tai puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon ilmoitettava.

II Etiketin vähimmäismitat (lukuun ottamatta pienpakkauksia)

110 × 67 mm.

LIITE V

**LOPULLISESTI VARMENTAMATTOMILLE, TOISESSA JÄSENVALTIOSSA KORJATUILE SIEMENILLE
ANNETTAVA ETIKETTI JA ASIAKIRJA****A. Etiketissä ilmoitettavat tiedot**

- viljelystarkastuksesta vastaava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,
- laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin sen kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman lähteiden nimiä, tai sen yleisellä nimellä tai molemmilla,
- lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,
- luokka,
- pellon tai erän viitenumero,
- ilmoitettu netto- tai bruttopaino,
- ilmaisu ”lopullisesti varmentamattomia siemeniä”.

B. Etiketin väri

Etiketin on oltava harmaa.

C. Asiakirjassa ilmoitettavat tiedot

- asiakirjan antava viranomainen,
 - laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman lähteiden nimiä tai sen yleisellä nimellä tai molemmilla,
 - lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,
 - luokka,
 - kylvösiementen viitenumero ja maa tai maat, jotka ovat varmentaneet kyseiset siemenet,
 - pellon tai erän viitenumero,
 - asiakirjan kattaman erän tuottamiseen viljelty ala,
 - korjattujen siementen määrä ja pakkausten lukumäärä,
 - todistus siitä, että siementä tuottavalle kasvustolle asetetut edellytykset on täytetty,
 - tarvittaessa alustavan siemenanalyysin tulokset.
-

LIITE VI

A OSA

KUMOTTU DIREKTIIVI JA SEN MUUTOKSET

(51 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi 70/458/ETY (EYVL L 225, 12.10.1970, s. 7)	
Neuvoston direktiivi 71/162/ETY (EYVL L 87, 17.4.1971, s. 24)	ainoastaan 6 artikla
Neuvoston direktiivi 72/274/ETY (EYVL L 171, 29.7.1972, s. 37)	ainoastaan 1 ja 2 artiklassa direktiiviin 70/458/ETY tehtyjen viittausten osalta
Neuvoston direktiivi 72/418/ETY (EYVL L 287, 26.12.1972, s. 22)	ainoastaan 6 artikla
Neuvoston direktiivi 73/438/ETY (EYVL L 356, 27.12.1973, s. 79)	ainoastaan 6 artikla
Neuvoston direktiivi 76/307/ETY (EYVL L 72, 18.3.1976, s. 16)	ainoastaan 2 artikla
Neuvoston direktiivi 78/55/ETY (EYVL L 16, 20.1.1978, s. 23)	ainoastaan 7 artikla
Neuvoston direktiivi 78/692/ETY (EYVL L 236, 26.8.1978, s. 13)	ainoastaan 7 artikla
Neuvoston direktiivi 79/641/ETY (EYVL L 183, 19.7.1979, s. 13)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 79/692/ETY (EYVL L 205, 13.8.1979, s. 1)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 79/967/ETY (EYVL L 293, 20.11.1979, s. 16)	ainoastaan 3 artikla
Neuvoston direktiivi 80/1141/ETY (EYVL L 341, 16.12.1980, s. 27)	ainoastaan 2 artikla
Neuvoston direktiivi 86/155/ETY (EYVL L 118, 7.5.1986, s. 23)	ainoastaan 6 artikla
Komission direktiivi 87/120/ETY (EYVL L 49, 18.2.1987, s. 39)	ainoastaan 5 artikla
Komission direktiivi 87/481/ETY (EYVL L 273, 26.9.1987, s. 45)	
Neuvoston direktiivi 88/332/ETY (EYVL L 151, 17.6.1988, s. 82)	ainoastaan 8 artikla
Neuvoston direktiivi 88/380/ETY (EYVL L 187, 16.7.1988, s. 31)	ainoastaan 7 artikla
Neuvoston direktiivi 90/654/ETY (EYVL L 353, 17.12.1990, s. 48)	ainoastaan 2 artiklassa ja liitteessä II olevan I osan 7 kohdassa direktiivin 70/458/ETY tehtyjen viittausten osalta
Komission direktiivi 96/18/EY (EYVL L 76, 26.3.1996, s. 21)	ainoastaan 3 artikla
Komission direktiivi 96/72/EY (EYVL L 304, 27.11.1996, s. 10)	ainoastaan 1 artiklan 6 kohta
Neuvoston direktiivi 98/95/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 1)	ainoastaan 7 artikla
Neuvoston direktiivi 98/96/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 27)	ainoastaan 7 artikla

B OSA

LUETTELO KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN OSAKSI SAATTAMISEN MÄÄRÄAJOISTA

(51 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräaika
70/458/ETY	1 päivä heinäkuuta 1972 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
71/162/ETY	1 päivä heinäkuuta 1972
72/274/ETY	1 päivä heinäkuuta 1972 (1 artikla) 1 päivä tammikuuta 1973 (2 artikla)
72/418/ETY	1 päivä tammikuuta 1973 (6 artiklan 13 ja 18 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1972 (muut säännökset)
73/438/ETY	1 päivä tammikuuta 1974 (6 artiklan 4 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1974 (muut säännökset)
76/307/ETY	1 päivä heinäkuuta 1975
78/55/ETY	1 päivä heinäkuuta 1977 (7 artiklan 5 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1979 (muut säännökset)
78/692/ETY	1 päivä heinäkuuta 1977 (7 artikla) 1 päivä heinäkuuta 1979 (muut säännökset)
79/641/ETY	1 päivä heinäkuuta 1980
79/692/ETY	1 päivä heinäkuuta 1977
79/967/ETY	1 päivä heinäkuuta 1982
80/1141/ETY	1 päivä heinäkuuta 1980
86/155/ETY	1 päivä maaliskuuta 1986 (6 artiklan 3 ja 8 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1987 (muut säännökset)
87/120/ETY	1 päivä heinäkuuta 1988
87/481/ETY	1 päivä heinäkuuta 1989
88/332/ETY	
88/380/ETY	1 päivä heinäkuuta 1982 (7 artiklan 9 alakohta) 1 päivä tammikuuta 1986 (7 artiklan 6 ja 10 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1992 (7 artiklan 18 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1990 (muut säännökset)
90/654/ETY	
96/18/EY	1 päivä heinäkuuta 1996
96/72/EY	1 päivä heinäkuuta 1997 ⁽³⁾
98/95/EY	1 päivä helmikuuta 2000 (Oikaisu EYVL L 126, 20.5.1999, s. 2)
98/96/EY	1 päivä helmikuuta 2000

⁽¹⁾ Tanskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta 1 päivä heinäkuuta 1973, Kreikan osalta 1 päivä tammikuuta 1986, Espanjan osalta 1 päivä maaliskuuta 1986 ja Portugalin osalta 1 päivä tammikuuta 1991.

⁽²⁾ Itävallan, Suomen ja Ruotsin osalta 1 päivä tammikuuta 1995:

- Suomi ja Ruotsi aavat lykätä enintään 31 päivään joulukuuta 1995 asti tämän direktiivin soveltamista alueellaan niiden omista kansallisista viljelykasvilajien ja vihanneksilajien lajikeluetteloissa lueteltujen sellaisten lajikkeiden siementen kaupan pitämiseen niiden alueella, joita ei ole virallisesti hyväksytty kyseisten direktiivien säännösten mukaisesti. Tällaisten lajikkeiden siementä ei saa pitää kaupan muiden jäsenvaltioiden alueella kyseisenä aikana,
- lajiketta koskevat kaupan pitämisen rajoitukset eivät koske sellaisia viljelykasvi- ja vihanneksilajien lajikkeita, jotka liittymisajan kohtana tai sen jälkeen on lueteltu sekä Suomen ja Ruotsin kansallisissa luetteloissa että yhteisön luetteloissa,
- ensimmäisessä luettelumakohdassa mainitun määräajan kuluessa sellaiset Suomen ja Ruotsin kansallisissa luetteloissa esiintyvät lajikkeet, jotka on virallisesti hyväksytty edellä mainittujen direktiivien säännösten mukaisesti, sisällytetään yhteisön viljelykasvi- ja vihanneksilajien lajikeluetteloihin.

⁽³⁾ Sellaisten etikettien, joissa on lyhenne "ETY", jäljellä olevia varastoja saa käyttää 31 päivään joulukuuta 2001 asti.

LIITE VII

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 70/458/ETY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artiklan ensimmäinen alakohta
34 artikla	1 artiklan toinen alakohta
1 a artikla	2 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artiklan 1 kohdan A alakohta	2 artiklan 1 kohdan b alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan d alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan d alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan e alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan v alakohta
2 artiklan 1 kohdan D alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan D alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan D alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan e alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan D alakohdan d alakohta	2 artiklan 1 kohdan e alakohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan E alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan f alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan E alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan E alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan f alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan F alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan g alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan F alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan g alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan F alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan g alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 a kohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1 b kohta	2 artiklan 3 kohta
3–8 artikla	3–8 artikla
9 artikla	—
10 artikla	9 artikla
11 artikla	10 artikla
12 artikla	11 artikla
13 artikla	12 artikla
13 a artikla	13 artikla
14 artikla	14 artikla
15 artiklan 1 kohta	15 artiklan 1 kohta
15 artiklan 2 kohta	15 artiklan 2 kohta
15 artiklan 3 kohta	—
16 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohta
16 artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohta
16 artiklan 3–5	—
17–19 artikla	17–19 artikla
20 artiklan 1 kohta	20 artiklan 1 kohta
20 artiklan 1 a kohta	20 artiklan 2 kohta
20 artiklan 2 kohta	20 artiklan 3 kohta
20 artiklan 3 kohta	20 artiklan 4 kohta

Direktiivi 70/458/ETY	Tämä direktiivi
20 artiklan 5 kohta	—
20 a artikla	21 artikla
21 artikla	22 artikla
21 a artikla	23 artikla
22 artikla	24 artikla
23 artikla	25 artikla
24 artikla	26 artikla
25 artikla	27 artikla
26 artiklan 1 kohta	28 artiklan 1 kohta
26 artiklan 1 a kohta	28 artiklan 2 kohta
26 artiklan 1 b kohta	28 artiklan 3 kohta
26 artikla 2 kohdan 1–3 alakohta	28 artiklan 4 kohdan 1–3 alakohta
26 artiklan 2 kohdan 4 alakohta	—
27 artikla	29 artikla
28 artikla	30 artikla
28 a artikla	31 artikla
29 artikla	32 artikla
29 a artikla	33 artikla
30 artikla	34 artikla
30 a artikla	35 artikla
31 artikla	36 artikla
32 artiklan 1 kohta	37 artiklan 1 kohta
32 artiklan 3 kohta	37 artiklan 2 kohta
33 artikla	38 artikla
35 artikla	39 artikla
36 artikla	40 artikla
37 artikla	41 artikla
38 artikla	42 artikla
39 artikla	43 artikla
39 a artiklan 1 ja 2 kohta	44 artiklan 1 ja 2 kohta
39 a artiklan 3 kohdan i alakohta	44 artiklan 3 kohdan a alakohta
39 a artiklan 3 kohdan ii alakohta	44 artiklan 3 kohdan b alakohta
40 b artikla	45 artikla
40 artikla	46 artiklan 1,2 ja 4 kohta
40 a artikla	46 artiklan 1,3 ja 4 kohta
41 artikla	47 artikla
41 a artiklan 1 kohta	48 artiklan 1 kohta
41 a artiklan 2 kohdan i alakohta	48 artiklan 2 kohdan a alakohta
41 a artiklan 2 kohdan ii alakohta	48 artiklan 2 kohdan b alakohta
42 artikla	49 artikla
—	50 artikla ⁽¹⁾
—	51 artikla
—	52 artikla
—	53 artikla

Direktiivi 70/458/EY	Tämä direktiivi
LIITTEESSÄ I oleva 1 osa	LIITTEESSÄ I oleva 1 kohta
LIITTEESSÄ I oleva 2 osa	LIITTEESSÄ I oleva 2 kohta
LIITTEESSÄ I oleva 3 osa	LIITTEESSÄ I oleva 3 kohta
LIITTEESSÄ I olevan 4 osan A kohta	LIITTEESSÄ I olevan 4 kohdan A alakohta
LIITTEESSÄ I olevan 4 osan A a kohta	LIITTEESSÄ I olevan 4 kohdan B alakohta
LIITTEESSÄ I olevan 4 osan A b kohta	LIITTEESSÄ I olevan 4 kohdan C alakohta
LIITTEESSÄ I olevan 4 osan B kohta	LIITTEESSÄ I olevan 4 kohdan D alakohta
LIITTEESSÄ I oleva 5 osa	LIITTEESSÄ I oleva 5 kohta
LIITE II	LIITE II
LIITE III	LIITE III
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 1 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 1 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 2 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 2 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 3 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 3 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 4 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 4 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 5 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 5 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 6 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 6 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 7 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 7 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 8 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 8 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 9 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 9 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 10 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 10 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 10 a alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 11 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 11 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 12 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan b kohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan b kohta
LIITTEESSÄ IV oleva B osa	LIITTEESSÄ IV oleva B osa
LIITE V	LIITE V
—	LIITE VI
—	LIITE VII

(¹) 98/95/EY, 9 artiklan 2 kohta ja 98/96/EY, 8 artiklan 2 kohta.